

verwarde personen

Sinds een jaar of tien is de term ‘verward persoon’ een begrip in Nederland. De term is geïntroduceerd door de politie, kreeg impact vanwege een stijgend aantal politieregistraties en raakte verknoopt met gevoelens van onveiligheid vanwege ernstige incidenten met mensen met psychische problematiek. Ondanks vele beleidsinspanningen op verschillende niveaus is het nog steeds lastig om grip te krijgen op het fenomeen ‘verward gedrag’. Er gaat veel onder schuil: maatschappelijke verhoudingen tussen mensen, organisatie van zorg en veiligheid, sociaaleconomische factoren, samenwerkingsproblematiek tussen publieke diensten en meer. De ggz verhoudt zich vaak moeilijk tot de term: ‘verward’ is geen diagnose, maar het brede gebruik ervan leidt geregeld tot discussies en misverstanden.

In dit essay probeer ik te verhelderen waarover deze discussie nu wel en niet gaat, of zou moeten gaan, met als doel gezamenlijke aanknopingspunten te bieden voor zowel de zorg- als de veiligheidssector. Daartoe belicht ik een aantal onderdelen van het fenomeen: 1. de oorsprong van de term, 2. cijfers, 3. de impact op politie, justitie en samenleving, 4. mogelijke verklaringen voor verward gedrag en 5. mogelijke aanknopingspunten voor zorg en veiligheid. Hiervoor baseer ik me op een aantal recente bronnen en eerder eigen onderzoek.¹